

Információelmélet: Vizsga feladatsor

Név:

Összpontszám:

--	--	--

Neptun kód:

(Elérhetőség:)

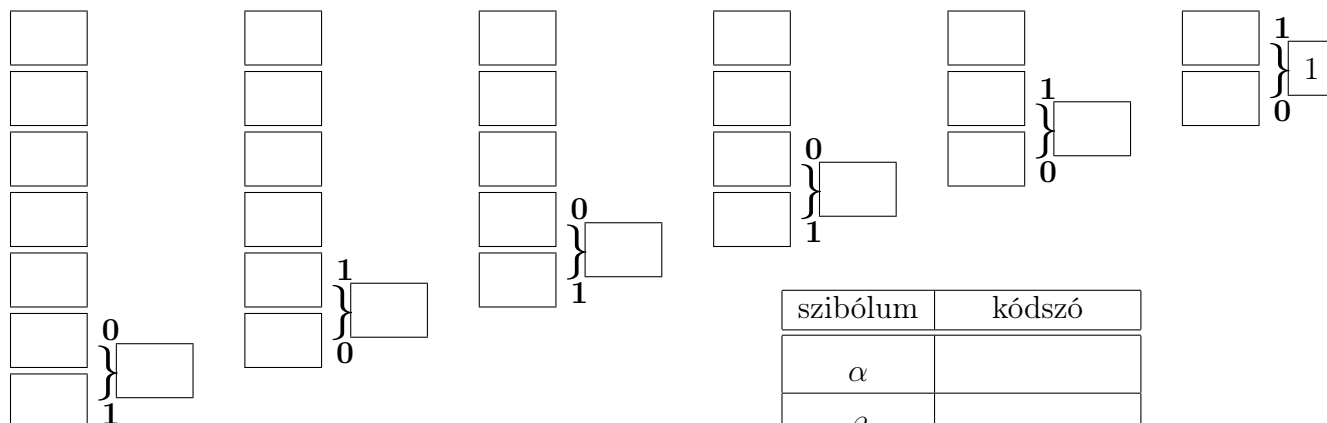
Kitöltési útmutató: A feladatok megoldásánál az üres téglalapokat kell kitölteni, illetve az ábrákat kell kiegészíteni. Az egyes feladatok kiírásában zárójelben szerepel, hogy hány pontot lehet kapni a jó válaszokért, és mennyi levonást a rosszakért; ahol nincs negatív érték feltüntetve, ott a pozitív érték felét lehet negatívban kapni a rossz válaszáért. Ha valamelyik eredményt javítja, egyértelműen javítson. Ne használjon piros színű tollat!

- Döntse el az alábbi állításokról, hogy igazak-e. Ha egy állításról úgy véli, hogy igaz, írjon az állítás előtti négyzetbe egy I betűt, ha hamisnak gondolja, akkor egy H betűt írjon a négyzetbe. A helyes válaszra +2 pontot kap, a rosszra -1-et. Nem kell minden négyzetet kitöltenie.

- Egy vektor szindrómája a \mathbf{H}^T paritásellenőrző mátrixszal vett szorzata.
- Egy emlékezet nélküli, diszkrét, időinvariáns csatorna jól jellemezhető a csatornamátrixával, melynek elemei megadják, hogy a különböző bemeneteket feltételezve milyen valószínűséggel fordulnak elő az egyes kimenetek. A teljes jellemzéshez szükséges a be- és kimeneti szimbólumkészlet ismerete is.
- A Singleton-korlát szerint minden lineáris blokk-kód d_{\min} kódtávolságára igaz, hogy $d_{\min} = n - k + 1$, ahol n a kódszavak hossza, k pedig az üzenetblokkok hossza.
- Az aritmetikai kódok az üzenet azonos hosszúságú blokkjaioz rendelnek egy-egy bináris törtszámot, méghozzá úgy, hogy a nagyobb összvalószínűségű blokkokhoz több számjegyből álló tört, azaz hosszabb kódszó tartozzon.
- Egy $A = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ halmaz információtartalma a Shannon-féle információdefiníció a $H(A) = -\sum_{i=1}^n p_i \log_2 p_i$, ahol p_i az A_i halmazelem előfordulási valószínűsége.
- A konvolúciós kódolók jellemzésére alkalmas állapotátmeneti gráfok csomópontjaiban a tárolók állapotai vannak, az élek pedig az állapotok közötti átmeneteket jelölik. Egy csomópontból mindig *kétszerannyi* él indul ki, mint ahány lehetséges bemeneti üzenetkeret van.
- A szisztematikus kódok \mathbf{H}^T paritásellenőrző mátrixának *utolsó* $n - k$ sora *egységmátrixot alkot*.
- Shannon forráskódolási tétele szerint egy emlékezet nélküli, stacionáris A forráshoz lehet olyan s elemű kódábécével dolgozó forráskódot találni, melynek az átlagos kódszóhossza $H(A)/(\log_2 s)$ és $H(A)/(\log_2 s) + 1$ között van, ha $H(A)$ az A halmaz entrópiája.
- Egy $\mathbf{v} = (v_0, v_1, \dots, v_{n-1})$ vektor $w(\mathbf{v})$ súlya azon v_i komponenseinek száma, amelyek nem nullák.

- Egy csatorna csatornakapacitása a $\max I(C \cdot X)$ együttes információ, ahol C a csatorna bemeneti, X pedig a kimeneti szimbólumkészlete.
- A Viterbi-féle dekódoló algoritmusnál a túlélő útvonal az lesz, amelynek a vett bitsorozattól mért Hamming-távolsága *minimális*.
- A csatornakódolási tétel szerint, ha a csatornakapacitásnál *kisebb* kódsebességgel szeretnénk jeleket továbbítani a csatornán, akkor a kapott bitsorozat dekódolása során fellépő hibák száma tetszőlegesen kicsivé csökkenthető.
- Az (n, k) paraméterű Reed–Solomon-kódok kódszavainak a spektrumában az első $n - k$ elem 0.
- Egy p előfordulási valószínűségű esemény bekövetkezésének információtartalma $I(p) = -\log_2 p$.
- Egy olyan forráskódoló eljárásnak, amely az i -edik kódolandó szimbólumhoz ℓ_i hosszúságú kódszót rendel az átlagos kódszóhossza $L = \sum_i p_i \ell_i$, ahol p_i az i -edik szimbólum előfordulási valószínűsége.
- Egy csatornakódoló kódsebessége, ha blokk-kódolóról van szó, akkor a kódszóhosszának és a bemeneti blokkjai hosszának *szorzata*.
- Ha egy (n, k) paraméterű ciklikus kód $n - k$ -adfokú generátorpolinomja $g(t)$ és az i -edik kódszavához rendelt polinom $c_i(t)$, akkor igaz, hogy $c_i(t) = \alpha_i(t) \cdot g(t)$, ahol $\alpha_i(t) = \alpha_{i0} + \alpha_{i1} \cdot t + \dots + \alpha_{i, k-1} \cdot t^{k-1}$ az i -edik üzenethez rendelt polinom.
- A d_{\min} kódtávolságú csatornakódok kevesebb, mint d_{\min} egyszerű hibát tudnak kijavítani.
- Ha egy \mathbf{v} vektor úgy keletkezett, hogy egy lineáris blokk-kódoló kódszava a csatornán való átmenet közben torzult, akkor a szindrómája *soha nem lehet nulla*.
- A Hamming-kódok olyan perfektt kódok, amelyek *legfeljebb egyetlen* hibát képesek javítani.
- Az entrópia az információ várhatóértéke.
- Az aritmetikai kódok olyan forráskódolási eljárások során jönnek létre, amelyek az üzenet azonos hosszúságú blokkjait különböző szóhosszúságú kódszavakba transzformálják.
- Egy n elemű kódszavakat generáló ciklikus kód generátorpolinomja osztója a $t^n - 1$ polinomnak.
- Mind a forráskódoló, mind pedig a csatornakódoló eljárások során arra törekedünk, hogy a *lehető legnagyobb* legyen az üzenet egy szimbólumra jutó entrópiája.

- Az $\{\alpha, \beta, \gamma, \delta, \varepsilon, \eta, \vartheta\}$ forrásábécé elemeinek előfordulási valószínűségei $p_\alpha = 0,32$; $p_\beta = 0,18$; $p_\gamma = 0,13$; $p_\delta = 0,08$; $p_\varepsilon = 0,05$; $p_\eta = 0,04$ és $p_\vartheta = 0,20$. Töltse ki a szimbólumösszevonásra szolgáló ábra üres téglalapjait. Az oszlopokban szerepeljenek az elemek csökkenő sorrendben. (5 p)

Adja meg a kapott Huffman-kód kódszavait tartalmazó táblázatot (7 p):

szimbólum	kódszó
α	
β	
γ	
δ	
ε	
η	
ϑ	

- A forrásábécé, mint halmaz entrópiája 2,51 (2 p).
- Azt átlagos kódszóhossz 2.10 (2 p).

- A $GF(11)$ véges számtestnek a 7 tizedrendű eleme. Adjuk meg a $\vartheta = 7$ $GF(11)$ -beli hatványait tartalmazó táblázatot. (4 p):

ϑ	ϑ^2	ϑ^3	ϑ^4	ϑ^5	ϑ^6	ϑ^7	ϑ^8	ϑ^9	ϑ^{10}
7		2	3			6			

Adja meg a $b(t) = 6 + 8t + t^5$ üzenetpolinomból a $\vartheta = 2$ generálóelemmel definiált Reed–Solomon-kód $\mathbf{c} = (c_0, c_1, c_2, c_3, c_4, c_5, c_6, c_7, c_8, c_9, c_{10})$ kódszóvektorának hiányzó elemeit (8 p):

$$\mathbf{c} = \left(\begin{array}{|c|c|c|c|c|c|c|c|c|c|c|} \hline 4 & 6 & & & 9 & & & 9 & 2 & 3 & \\ \hline \end{array} \right)$$

